

[Gert Petersen.]

dig forståelse af de store problemer i den internationale politik gennem regelmæssig underretning og regelmæssige konsultationer. Det er i sin orden, det er, hvad regeringen siger det drejer sig om, og intet andet. Men så kommer vi til punkt 2 — altså fra anden del — hvor det hedder, at samarbejdets formål er

„at styrke deres solidaritet gennem en harmonisering af deres synspunkter, afstemning af deres holdning og, hvor dette forekommer ønskeligt og muligt, fælles handling.“

Der er en aftrapning i dette. Det er stadig væk de første trin; men det er de første trin, hvorefter logisk følger senere trin, når man begynder med at sigte mod en harmonisering af deres synspunkter.

Som hr. Frode Jakobsen rigtigt gjorde opmærksom på, er der langt mellem Danmarks og Frankrigs synspunkter i de allerfleste oversøiske anliggender bortset fra Vietnam, som er specielt på grund af Frankrigs særlige forhold til denne del af verden. Der er langt imellem Danmarks og Vesttysklands synspunkter med hensyn til oversøiske anliggender, og det gælder også en række af de andre lande. Men bevar mig vel; vi kan jo prøve at harmonisere, så skal vi se, hvem der bliver harmoniseret. Jeg er bange for, at det er Danmark, der bliver harmoniseret, og ikke de andre.

Maigaard: Jeg vil gerne bede handelsministeren om i hvert fald at gøre et forsøg på at forstå de problemer, der rejses. Jeg prøver efter bedste evne og indsats at forstå hans argumentation, men det kan ofte være svært, fordi understatements og bløde overgange er et vigtigt led, måske det vigtigste led i hans politik. Men jeg prøver alligevel, og jeg vil derfor bede ministeren om også at prøve.

Jeg nævnte først for ministeren, at hans embedsmænd i marts beregnede tabene ved at stå udenfor til at være et sted mellem 3,5 og 5,5 milliarder kr. gange 2. Jeg nævnte dernæst, at det økonomiske råds formandskab kommer til væsentlig lavere tal. Hertil siger ministeren: ja men alle opererer med et tal. Men det er da ikke noget svar. Bekymrer det ikke ministeren, at hans embedsmænd øjensynlig er så slette, at de i den

grad regner galt, og er det lille tab, som f. eks. det økonomiske råds formandskab regner med, efter ministerens mening den store risiko værd?

Det næste problem, som jeg heller ikke fik et svar på, drejer sig om rådsresolutionen fra marts 1971. Jeg fremførte, og med rette, at regeringen har godkendt rådsresolutionens målsætning. Det fremgår af rådsresolutionen, at man godkender beslutningen fra Haagmødet i december 1969, især punkt 8, hvori der står, at man bekræfter viljen til hurtigt at fremskynde den videre udbygning, som er nødvendig for styrkelse af Fællesskabet og for dets udvikling til en økonomisk union.

Der står videre i beslutningen fra marts, at Fællesskabet skal være en økonomisk og monetær union. Der står, at man godkender Wernerrapportens konklusioner. Der står, at hovedbeslutningerne for den økonomiske politik skal træffes på Fællesskabsplan. Der står, at den første etape ikke kan betragtes som en helhed. Dertil siger ministeren, at alt det hæfter man ikke for.

Jeg må så forstå det sådan, at det, at ministeren ikke vil svare på den principielle godkendelse af målsætningen, må være et udtryk for, at socialdemokratiet i den grad er uvant med at regne med målsætninger, at man simpelt hen ikke kan forstå den målsætning, man har godkendt. Det er rigtigt, at beslutningen fra marts 1971 ikke fastlægger anden og tredje etape af udviklingen af det økonomiske og monetære samarbejde. Men det er lige så rigtigt, at retningslinjerne er udstukket, og at vi har godkendt disse retningslinjer. Det er også rigtigt, at hr. Moro i sit svar til udenrigsøkonomiministeren den 9. november udtrykkelig understregede, at det var en del af fornøjelsen, at vi godkendte beslutningen fra marts, inklusive dens målsætning.

Jeg synes, at ministeren i den sammenhæng går på kattepoter uden om problemet. Han siger: vi vil nedlægge veto mod anden og tredje fase, hvis det indebærer overnationale beslutninger. Det er ikke problemet, for vi kan godt komme over i anden og tredje fase efter martsresolutionen i fællesmarkedetsregie, uden at det bliver overnationalt, det kan nemlig være i Ministerrådsregie. Derfor vil jeg stadig væk gerne have at vide: er det her, spørgsmålet om fuld beskæf-